NN 110/2018 (7.12.2018.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: Usoz-23/18-6 od 30. listopada 208.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vukičević, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek, Eveline Čolović Tomić, Senke Orlić-Zaninović i Blanše Turić, članica vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Branke Cvitanović, zapisničarke, po zahtjevu Ive Puhalovića i Emila Puhalovića iz Kožina, koje zastupa odvjetničko društvo Gluić Ninčević Mrkić d.o.o. iz Zadra, Špire Brusine 16, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta, na sjednici održanoj 30. listopada 2018.

presudio je

Ukida se Odluka Gradonačelnika Grada Zadra, klasa: 940 – 01/12 – 01/43, urbroj: 2198/01 – 2 – 15-5 od 3. ožujka 2015. godine.

Obrazloženje

Ivo Puhalović i Emil Puhalović iz Kožina, Kožino XIX, Ulica 9, podnijeli su ovom Sudu putem punomoćnika odvjetničkog društva Gluić Ninčević Mrkić d.o.o. iz Zadra, Špire Brusine 16, zahtjev sukladno članku 83. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) za ocjenu zakonitosti Odluke Gradonačelnika Grada Zadra, klasa: 940 – 01/12 – 01/43, urbroj: 2198/01 – 2 – 15-5 od 3. ožujka 2015. godine, kojom se utvrđuje da su nekretnine čest. zem. 412/101 i čest. zem. 412/103 k.o. Diklo, nerazvrstane ceste javno dobro u Općoj uporabi neotuđivo vlasništvo Grada Zadra (dalje u tekstu: Odluka).

U zahtjevu u bitnom navode odredbe Konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama čl. 1. Protokol 1, koje se odnose na pravo na mirno uživanje vlasništva, zatim čl. 134. Ustava Republike Hrvatske prema kojem su međunarodni ugovori iznad zakona, pod uvjetima iz tog članka Ustava, kao i odredbu čl. 48. Ustava Republike Hrvatske koja jamči pravo vlasništva. Navode i odredbom čl. 1. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima koja propisuje kako se pravo vlasništva i druga stvarna prava mogu protiv vlasnikove volje oduzeti ili ograničiti samo pod pretpostavkama i na način određen zakonom. Naposljetku, navode odredbe čl. 102. st. 1. i 131 st. 3. Zakona o cestama, te smatraju da je u konkretnom slučaju pravo vlasništva podnositelja zahtjeva oduzeto protiv volje vlasnika bez ispunjenja zakonom određenih pretpostavki za upis nerazvrstane ceste. Smatraju da iz sporne odluke nije razvidno da je izrađen geodetski elaborat izvedenog stanja nerazvrstane ceste, niti sačinjen prijavni list u tu svrhu, nije ni ishođena pravomoćna uporabna dozvola za istu što su uvjeti da bi nerazvrstana cesta postala javno dobro u općoj uporabi. Navode i odredbu čl. 105. Zakona o cestama kojom je regulirano da se primjenjuje propis o izvlaštenju u postupku izvlaštenja radi građenja, rekonstrukcije i održavanje nerazvrstane ceste, te posebno navodi st. 2. i 5. tog članka. Ističu da postupak izvlaštenja nikada nije proveden niti je podnositelju zahtjeva isplaćena bilo kakva naknada, odnosno nije mu dana druga odgovarajuća nekretnina u vlasništvu jedinice lokalne samouprave. Smatraju stoga da nije proveden zakoniti postupak utvrđivanja nerazvrstane ceste i nije vlasniku isplaćena nikakva naknada. Pojašnjavaju da predmetna nekretnina u pretežitom dijelu predstavlja ulaz u kuće i sastavni dio nekretnina podnositelja zahtjeva, te da tim nekretninama osim podnositelja zahtjeva nitko ne prolazi, nije nikad prolazio, pa niti u vrijeme stupanja na snagu Zakona o cestama/11. Iznose činjenicu da su za odluku saznali 3. ožujka 2018. kada su izvršili uvid u zemljišnu knjigu Općinskog suda u Zadru, te izvršili preslik prijedloga Grada Zadra za uknjižbu prava vlasništva na predmetnoj nekretnini, a prilog kojemu je i pobijana Odluka. Stoga predlažu ovom Sudu prihvatiti zahtjev i ukinuti Odluku kojom se utvrđuje da je nekretnina čest. zem. 412/103 k.o. Diklo, nerazvrstana cesta javno dobro u Općoj uporabi neotuđivo vlasništvo grada Zadra, a koju je donio Gradonačelnik Grada Zadra.

Za Grad Zadar očitovanje na podneseni zahtjev je dao Upravni odjel za gospodarenje gradskom imovinom Grada Zadra u kojem navodi da je Odluka o utvrđivanju statusa za nekretninu označenu kao čest. zem. 412/103 k.o. Diklo akt poslovanja Grada Zadra, a nikako opći akt. Grad Zadar je bio dužan uskladiti stvarno stanje nekretnine pa je slijedom toga i donesena osporavana Odluka. Navodi da su predlagatelji davno prije stupanja na snagu Zakona o cestama na označenoj nekretnini